

مردن و ئىشكالىيەتەكانى لە فېكرى ئىسلاميدا

خەسرەو مەحمود

تۆيژەر لە بەشى تۆيژىنەوہى ناوہندى رۆشنگەرىيى چاودر

پېشەكى

قسەکردن لەسەر مەرگ راستەوخۆ بە قسەکردن لەبارەى ژيانەوہى گرېدراوہ، لېرەوہ ھەموو ھەلەتېگەيشتنېكى لە مەرگ، بەدحالىبوون لە ژيانى لېدەكەوېتەوہ. بوونى ھەر كېشەپەك بەرامبەر بە مەرگ و ماناكانى، لەخودى خۆيدا كېشەپە لە ئاست ژيان و ھەلوېست وەرگرتن لەبەرامبەريدا.

ھەموو تېگەيشتنېكى ھەلەش بەرامبەر بە ژيان، لە بەرژەوہەندى مەرگ تەواودەيېت، واتە ھەلوېستېكى مەرگدۆستانەى لېدەكەوېتەوہ.

جېھانى ئىسلامى لەمېرۆدا لەبەردەم قەيرانىكى گەرەى خويندەوہى ئاينەكەيدايە، ھۆكارى سەرەكېش لېرەدا بۆ تەسلىمبوونى بە خويندەوہى سەلەفيانە و تراسيۆناليانە دەگەرېتەوہ، كە خويندەوہەپەكى دەقگەراييانەى روكەشە، بە چەشنېك كە ئەقل تېيدا پاسيف و ھەستاوہ، ئەرك و ھەزىفەپەكى ئەوتۆى لەم پرووہوہ پېنەبەخشاوہ.

خويندەوہى دەقگەرانە واتە ژيان لەناو رابردوودا، ژيانكردنېش لە رابردوودا ماناى ئامادەنەبوونە لە ئېستادا، لە دۆخېكى لەم چەشنەدا كە تېروانېنمان بەرامبەر بەكۆى بابەت و كاپەكانى ژيان رابردووگەرانەو دەقگەرانەپە، كەواتە ھەلوېستمان بەرامبەر بە بابەتېكى ھەك مەرگ بەر لەسەرچەم بابەتەكانى دېكە سەر بەرابردو و روكەشى دەقەكانە. ھۆكارەكەش لېرەدا پروونە، و برېتھە لەوہى كە بېرکردنەوہى ئاينى تا رادەپەكى زۆر لەسەر بېرکردنەوہ لە مەرگ و ھەستاوہ، يان لانېكەم مەرگ يەكېكە لەو پايە سەرەكېانەى كە بېرکردنەوہى ئاينى تەقلېدانەيان راکرتوہ.

لېرەوہ بۆتەوہى قۇناغېك بەرەو ژيان بېنەوہ، كەمېك لېرە و لەئېستا نېك بېنەوہ، دەيېت بە تېگەيشتنماندا بچينەوہ سەبارەت بەو بابەتانەى لەكاتى مەرگ و دواى مەرگدا پروودەدەن، بۆ ئەوہى چېتر ھەك حەقىقەتى رەھاو راستى چەسپېنراو بۆتەو چەشنە بابەتانە نەروانېن.

ھەرەھا بۆتەوہى لە راستېەش ئاگادارېن كە ئەوہى باسوخواسەكانى مردنى بەم ئەنجامە نەزېنېيە گەياندوہو، واتە بە ئاراستەى دەقگەرايېدا بردوېەتى، برېتھە لەو دەقانەى بەناوى فەرمودەى سەحېچەوہ ھاتون، واتە ئەو دەقانەى دراونەتە پال پېغەمبەر (د.خ) و ھەك دەقى قورئان مامەلەيان لەگەل دەكرېت، لەكاتېكدا كە ھەدېنېك

لەو دەق و بابەتەنە بە ئاشكرا لەگەل قورئانى پېرۇزدا ناكۆكن، ھەندىكى دىكەشيان لەگەل رۇحى ئىسلام و جەۋھەرى ئاينىدا ناتەبان، كۆمەلنىكى دىكەشيان لەرووى مانا و ناوھرۇكەۋە سەر بە ئەفسانە كۆنەكانن و لە كەلتور و خورافەى مىللىيەۋە ھەلپىنجران.

بەشى يەكەم: دەروازەى گشتى

باسى يەكەم: چۆن لە مەرگ پروانين؟

بە لەبەرچاۋگرتنى ئەۋەى كە ھەموو مروۋىك بەجۆرىك لەجۆرەكان يان لەئاستىك لەئاستەكاندا نىگەرانى بەرامبەر مردن ھەيە، جاروبار لە ژياندا ۋەك كۆتايىيەكى سەخت و دژوار، ۋەك لەدەستدانى ھەلى ژيان و نەمانى چوست و چالاكى لپى دەروانرپت. واتە ھەموو تاكىك پېر لەۋە دەكاتەۋە كە كاتىك دپت كە ئەم ژيانەۋە ئاۋەدانى و خۆشپەكانى جىدەھىلپت. رۇژىكديت ون دەپت و ديار نامپنپت بەناچارى لە ھەموو شتىك دادەپرپت و دوور دەكەۋپتەۋە.

بەلام ئەگەر ئەم ھەستە لەناخى مروۋدا بەھىز و بەردەۋامپت چى پروودەدات؟ دەپت دۇخىكى دەروونى لەم چەشنە بۇ مروۋىك چۆنپت كە زۇرچار ژيانى ھاۋرپى بە كىشە و قەيران و ئازادى ھەمەچەشن؟ ئەۋىك كە بەدەست ژيانەۋە گىرۇدەيە، بىر كرنەۋە لە مردنپەتى مەرگىش لەۋلاۋە يەخەى پىبگرت چى بەسەردپت؟!

بۇ مروۋىك كە پىۋىست بكات بە ئەرپنى بىر لەھەركردار و چالاكىيەكى ھەموو كاتىكى ژيانى بكاتەۋە، بۇ دەپت بىر كرنەۋە لە مردن لەلاى نەرپنى پت، لەكاتىكدا كە مردن بەكۆى كاتەكانى ژيانى و تەۋاۋى تەمەنيەۋە پەيوەستە؟!

مەبەست ئەۋەيە مادامەكى مەرگ ھەيە مروۋ دەپت بە چالاكى و خەۋنى گۇرانكارى و داھىنانەۋە ژيان بەرپكات، ۋەك تاكە ھەل و دەرفەتپك كە پىۋىستى بە قۇزتنەۋە ھەيە، نەك بەپىچەۋانەۋە بىر كرنەۋە لە مەرگ يان بوونى حەقىقەتى مردن ژيانى بىر بەرپتەۋە، وزە و تواناكانى ئىفلىج بكات، ۋە ھىۋا و ئاۋەتەكانى لەناۋجەرگەى ژياندا پرادەستى مردن بكات. لپرەدايە كە زەكەريا ئىبراھىمى فەيلەسوفى ناۋدارى عەرەبى دەپت: ((لەكاتىكدا كە {ترس لە ژيان} دەپتە ھۆى ۋەستان {يان رپگرتن} لەھەۋلى تاكەكەسى، دەبىنپن كە {ترس لە مردن} ئەۋەيە كە كەسەكە بۇ ئەنجامدانى ھەۋلپكى زىندو و چالاكانە {ھان بدات}.¹ ھەرۋەھا سەبارەت بەۋەى كە مەرگ ماناۋ بەھا بەژيانى دەبەخشپت، دەپت: ((لە راستىدا {مردن} - بەمانايەك لەماناكان- ئەو بابەتەيە كە ھەموو بەھايەك بەژيان دەبەخشپت، لەبەر ئەۋەى ئاگادارمان دەكات بەۋەى كە ئەو {ساتانەى} لەبەردەستماندان گەنجىنەكى بەنرخ دەنوئپن كە ناپت كەمتەرخەمىن تپدا! ھەر مردنپشە كە بۇ ژيان بناغەمان بۇ دادەپت، لەبەرئەۋەى بۇمان دەسەلمپنپت كە ھىچ شتىك لە ژيانمان بەنرختر نپە، و ئپمە تەنيا يەكچار دەژپن، نە لەسەرمان پىۋىستە {نەبۇشمان ھەيە} سالەكانى

¹ - الدكتور زكريا إبراهيم ، مشكلة الحياة، دار مصر للطباعة، ص ۲۰۶-۲۰۷.

تەمەنمان يېھودە بەفېرۇدەين! ئەو پراستە كە بەردەوامى ژيان زۇرجار بەھاي ئەو بوونەمان لەبېردەباتەو كە پېدەژىن، بەلام ئەو ھەقىقەتى مردنېشە كە دېت و بەيرمان دېنېتەو كە ژيانمان خاوەنى بەھايەكى ناكۆتايە!!².

لەبەرئەو ئەو كەسەي دلەراوكتى و ترسى مردن ژيانى لى ھەراسان دەكات، كەسېكە كە نەدەزانېت بژى و نەدەشتوانېت بمرېت، چونكە زۇربەي ئەو كەسانە بوېرىي خۆكوشتنیان نېيە تا خۇيان لەو جۆرە ژيانە رزگارېكەن كەبېرکردنەو لەبوونى مردن تېيدا لەخودى مردن خۆي ترسناكتر و سەختترە! واتە ئەو كەسە لەنېوان ژيان و مردن گېرىخواردو، لەم دۆخەدا نەك تەنيا لە نازارى بېرکردنەو لە مردندا دەژى، بەلكو ھاوكات تراژىدىيەي مانەو لە زىندوېتېش دەچېزېت.

دیارە زۆرىك لە بېرىاران و فەيلەسوفان و ئاينداران و ھونەرمەندان بەدرېژايى مېژوو، رەشېبىنەنە بۇ مەرگيان روانىو، و نەرنېنەنە مامەلەيان لەتەكدا كەردو، بەلام ئەم ھەلوېستەيان ھەرگېز ناپېتە پاسا و بۇ مەرگدۆستى و بۇ رەوايەتېدان بە بېرکردنەو ھى نېگەتېفیان لەمەرگ.

بېگومان لەبەرامبەردا فەيلەسوفان و بېرىارانېكېش بەدى دەكەين كە لەبەرامبەر مەرگدا ھەلوېستى پېچەوانە وەردەگرن، و پۆرەتېغانە بۆي دەروانن، كە ئەم جۆرەيان بەلای ئېمەو مەبەستە، و ژياندۆستانەترە، بۇ نموونە ((بە پرواى كېرگەگارد ئەوھى لەمەرگدا گرنە ئەوھى كە ھۆكارېكە بۇ جىدى بېرکردنەو. جىدىيەتېك كە بەقسەي كېرگەگارد كەوانى بېرکردنەوھى مەرۇف و ھەراستدەكاتەو، بتوانېت رېك تېرى خۆي بە ئاراستەيەك بەھوېزېت، كە بەبى مردن و بېرکردنەو لە مردن ئەو راستکردنەوھى نەكردە و مەھالە))³.

واپېدەچېت ھەستکردن بەوھى ژيان كاتىيە ھەستکردنېكى پېوېست پېت، چونكە گەر بەھاتايە و لەبەرامبەر كاتىبوونى ژياندا ھەستمان بە ئەبەدېبوونى بکردايە، يان ژيان بۆخۆي ھەتاهەتايى بوایە دەبوایە چۆن بەرېمان بکردايە، سوودوەرگرتن لە كاتەكانى و دانانى بەرنامە و ھەستکردن بە بەرېكردنى ژيان چۆن بوایە؟! دیارە ژيان مەھال دەبو، لېرەو مادامەكى ژيان كاتىيە كەواتە بوونى مردن و بېرکردنەو لېي و ھۆشياربوون پېي دەپېتە ئەنجامېكى ھەتمى، بەلام بەو مەرچەي لەگەل ژياندا دژنەيەتەو و رەشېبىنەنە نەپېت، لېرەشەوھى كە ئەدۇنېس دەلېت: ((ئەو كەسەي ھەست بە مردن نەكات مومكېن نېيە ھەست بە ژيان بكات. جا بۆئەوھى ژيانېكى باشتر بژىن، دەبى ھەستېكى قولمان بۇ مەرگ ھەپېت))⁴.

ھەربوې ((كەردنى مەرگ بە سەنتەرى بېرکردنەو لەبوون، مۆلەت بە لەدايەبوونى ژيارېكى نوېش دەدات، لەبەر ئەوھى رۆھى شارستانېتى پېداردەپېتەو لەو ساتەدا كە روانىنەكەي بەرەو مەرگ ئاراستە وەردەگرت بەچەشېك كە نھېنى بوون بۇ ئەو ژيارە

² - ھەمان سەرچاوە، ل ۲۱۸.

³ - بەختیار عەلى، چېژى مەرگدۆستى، ۲۰۱۱، ئەندېشە بۇ چاپ و بلاوکردنەو، ل ۲۰۳.

⁴ - ئەدۇنېس، شوناسى تەواونەكراو (داھېنان، ئاين، سېكس، سېكس)، و/ نەوزاد ئەحمەد

ئەسودە، لە بلاوكرائەكانى پاشكۆي رەخەنى چاودر، ۲۰۰۸، ل ۹۱

كەشف بکات. ۋە كئەۋەي لۆژىكى شارستائىتى - ئىدى سەبارەت بە ژيارى ئەوروپىي يىت يان ژيارى نوئ- واجبىونى ھاتتەئاراي ئەم پىيازە نوپە لەمرودا پراگەيەنيت، بەرپرسىيارىتى بىنادانەكەشى لەھەمان كاتدا بەرپرسىيارىتىەكى دوالىستانەيە ((⁵)).
مردن پىشمەرچىكى ئۆتتۆلۆجى {بوونى} مروۋە. ئەمە ئەۋە دەگەيەنيت ((
مادامەكى مروۋ ھەيە، ئەۋا دەيىت بوونىكى كاتى ھەيىت و بمرىت))⁶.

باسى دوۋەم: ترس لەمردن

سەبارەت بە دياردەي مردن، ديارترىن و كاريگەرترىن بابەت برىتتە لە بوونى ترس لىي. لەبەرامبەر مردندا ئىمە پروبەرووى چەندىن جوړى ترس دەبىنەۋە كە ديارترىنىشيان ترسە لە ئازارى مەرگ و لەناوچوونمان، سەبارەت بە ئايندارانىش ترسە لە سزاي ناوگور و سزاي قىامەت، جوړەكانى دىكەى ترسىش برىتتىن لە ترسى لەدەستدانى چىژ و خوښىەكانى ژيان، و ترسى دوركەوتنەۋە لە كەسوكار و ھاورى و خوښەويستان، ترسى فرىانەكەوتنى چىژۋەرگرتنى پىويست لەژيان، ترسى پىرانەگەيشتنى ئەنجامدانى پروژەكانمان.

بوونى ترس لەمردن بابەتتىكى گشتى و حەتمىيە، ۋەك دەرتەنجامىكى سروشتى و ئاسايى بىركردنەۋە لەمەرگ دادەنرېت، بەلام ئەۋە لىرەدا ناسروشتى و نەرىنيە، گەيشتنى ئاستى ئەۋ ترسەيە بە پرا دەيەكى ترسناك و شىۋەفۇبىيايەنە. واتە ئامادەبوونى ترسىكە كە دۆخىكى دەروونى ناتەندروستى لىدەكەۋتتەۋە، بەپرا دەيەك فشار دەخاتەسەرى كە لەنەخۆشى دەروونى نرىكى دەكاتەۋە.

زەكەريا ئىبراھىم دەلېت : ((بەلام ئىمە تەنيا لەبەرتەۋە لە مردن ناترسىن كە پرووداىكى تاكەكەسىانەي بەئازارە و تەنيايى لە سەختىەكەي زياد دەكات، بەلكو لەبەر ئەۋە لىي دەترسىن چونكە ناتوانىن وىناي ئەۋە بكەين كە ھەموو ئەۋە لەمردندا ھەيە ھەر مردنە! ئەمەش ماناي واپە كە ترسمان لە مردن - ۋەك ئىدگار پۇ تىيىنى كروۋە- گوزارشت لە تۆقىنى ئىمە دەكات لەۋەي بە زىندوويى بىنژرىين، ۋەك ئەۋە لەۋە بترسىن كە مردنەكەمان مردننىكى تەۋاۋ نەيىت، يان ۋەكئەۋەي وىناي ئەۋە بكەين كە لەمردنەكەشماندا زىندوو دەمىننەۋە! كەۋاتە ترسى ئىمە لەمردن لەلايەكەۋە بۇ ئەۋە دەگەرتتەۋە كە ئىمە ۋەك مردوانىكى زىندوو وىناي خۇمان دەكەين ۋەكئەۋەي مردن مردننىكى پەتى نەيىت، بەلكو ھەستكردننىكى زىندوانەيىت بە فەنا بوون))⁷.

دكتور ئەحمەد محەمەد عبدالخالق لە كىتپەكەيدا (قلق الموت) ئاماژە بەپلەۋ ئاستە جىاۋازەكانى ترسى مروۋقەكان لەمردن دەكات : ((كەۋاتە ئىمە ھەموومان لە مردن دەترسىن بەلام بەپلەي جىاۋاز، ۋەك پراكتىككردننىكى پرنسىپە سايكۆلۆژىيە گشتىەكانىش لەم بۋارەدا، دەلېين { ترس لە مردن لە پلەيەكى نزمدا} بابەتتىكى تەۋاۋ دروست و ئاسايىيە، { ترس لە مردن بەپلەيەكى مامناۋەندىش } بەھەمان شىۋە،

⁵- عبدالرحمن بدوي، الموت والعبقريّة، دار القام، بيروت، ۱۹۶۵، ص ۳۱.

⁶- د.مجد كەمال، ئۆتتۆلۆژى بىنەرتەي بوونى مروۋق، يانەي قەلەم، چاپى سىيەم، ۲۰۱۱، ل ۸۶.

⁷- الدكتور زكريا إبراهيم، مشكلة الإنسان، دار مصر للطباعة، ۱۱۳.

له‌کارتیکدا که {ترس له‌مردن له‌پله‌یه‌کی به‌رزدا} کاریکی ناتهن‌دروستانه‌یه، واته نیشانه‌یه‌کی نه‌خوشیانه‌ی ده‌گمه‌نه که به‌لگه‌یه بو پشپوه‌یه‌کی توندی ئینفیع‌الیانه)).⁸

سه‌باره‌ت به‌ه‌لوپستی مسولمانانی ئه‌مپرو له‌باره‌ی ترس له‌مردنه‌وه، ه‌لوپستیکی زیاتر نه‌رینانه‌یه، گه‌رچی دیدو تیروانینی ئیسلامیانه‌ی راسته‌قینه‌یان قورئانیانه له‌بنه‌ره‌تدا به‌رامبه‌ر مردن زیاتر ئه‌رینانه‌یه، به‌لام له‌و سونگه‌یه‌وه که مامه‌له‌کردنی مسولمانان له‌ئیستادا له‌به‌رامبه‌ر ژیانیشدا پاسیف و نه‌رینه‌یه، بی‌به‌ره‌م و چالاک‌ی داهینانه، له‌به‌رئه‌وه له‌به‌رامبه‌ر مردندا نه‌رینتیش ده‌ییت. مسولمانانی ئه‌مپرو گه‌ر له‌به‌رامبه‌ر خویندنه‌وه‌ی ده‌قه‌کاندا به‌گشتی ده‌سته‌وه‌ستان بن، ئه‌وا سه‌باره‌ت به‌خویندنه‌وه و لیکولینه‌وه له‌و ده‌ق و بابه‌تانه‌ی له‌باره‌ی مهرگ و بابه‌ته‌کانیه‌وه ده‌دوین ده‌سته‌وه‌ستانتر و دپردونگتر ده‌بن. به‌و پیه‌ی ئه‌وه‌ی له‌ه‌لوپستوه‌رگرتن له‌به‌رامبه‌ر ژیان و کایه و بابه‌ته‌کانیدا بویری پپووستی نه‌ییت، ئه‌وا له‌ئاست بابه‌ته‌کانی مردندا جورته‌تی که‌متیش ده‌ییت، نه‌خوازه‌لا گه‌ر بابه‌ته‌که‌ ترس له‌مردنیش ییت، واته به‌رامبه‌ر بابه‌تیک ییت که له‌خودی‌خویدا به‌ترس ده‌وره‌دراییت و به‌دل‌ه‌راوکی ته‌نراییت!

ترس یه‌کیکه له‌و دوخه ناتهن‌دروسته ده‌رونیانه‌ی که به‌رامبه‌ر به‌بابه‌ته‌کانی ناو ژیانیش نینگه‌تیف و زیانبه‌خشه، چجای به‌رامبه‌ر به‌بابه‌تیک و ه‌ک مهرگ که‌خوی ره‌مزی ترس و توقینه. بوونی ترس ته‌نیا له‌یه‌ک حاله‌تدا ته‌ندروست و پوزه‌تیف و به‌ره‌مداره که‌بیته ه‌وکاری زیادبوونی ه‌وشیاری و ئاگاداری به‌رامبه‌ر به‌بباتی لیترساو، که له‌م دوخه‌شدا له‌وه ده‌که‌ویت که‌چیتر ترس ییت، به‌لکو له‌راستیدا ده‌ییت به‌ه‌وشداری و وربایی یان ده‌توانین به‌بایه‌خدان به‌بابه‌ته‌که ناوزه‌دی بکه‌ین. بو نمونه ترس له‌ده‌رنه‌چوون له‌تاقیکردنه‌وه‌کانی خویندن، ترس له‌سه‌رنه‌که‌وتن له‌کار و کاسبیدا، ترس له‌نه‌گه‌یشتن به‌مه‌به‌ست و ئامانجه‌کان، ته‌نانه‌ت ترس له‌نه‌خوشیش، ده‌کریت ئه‌م ترسانه ه‌موویان به‌جوړیک له‌نیگه‌رانی لیکبه‌ینه‌وه که له‌خه‌مخویری و بایه‌خپیدانه‌وه هاتون، هه‌ربویه ده‌کریت بلین له‌بنه‌ره‌تدا ترس نین به‌لکو به‌هه‌له به‌ترس هه‌ژمارکراون.

به‌شی دووه‌م: روّح و ئه‌جه‌ل و گیانکیشان

باسی یه‌که‌م: به‌لاری‌دبردنی باسوخواسی روّح

ئو ئایه‌ته‌ی له‌قورئانی پیرۆزدا باسی نه‌پینبوونی روّح ده‌کات، به‌چه‌شنیک ئاشنایه به‌مسولمانان که هه‌ندیک له‌جه‌ماوه‌ره گشتیه‌که‌ش بیستویانه و له‌به‌ریشیانه، و بریتیه له‌ئایه‌تی ۸۵ی سوره‌تی (الإسراء): ((وَیَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا)) واته: هه‌روه‌ها له‌باره‌ی روّحه‌وه پرسیارت لیده‌که‌ن، (.....) روّح له (بابه‌تیک تاییه‌تی) په‌روه‌دگارمه، زانستیشیان پینه‌دراوه ته‌نیا که‌می‌ک نه‌ییت.

ئوهی لیره دا مایه سی سهرنج و تیرامانه، ئه وهیه که گهرچی ئه م ئایه ته زور بهروونی و راشکاوکی بابه تی رۆح ده داته پال پهروه ردگار و تایه تی ده کات پییه وه، تاکه ئایه تیکیشه له مروه وه هاتبی، به لام ده بینین موفه سیره کانی قورئان به گشتی هه ولی ته فسیرکردنی رۆح ده دن، و چه ندین بابه تی له باره وه باس ده کن، واته ده یانه ویت به زوره ملی نهینی بابه تیک بخره ووه که له ناو قورئاندا وه ک گهره ترین نهینی، به لکو وه ک ره مز بو نهینی، ئامازه ی پیکراوه. له م نه وه نده دا له هه مووی سه یرتر ئه وهیه که چه ندین ده ق به ناوی فره موده وه ده خه نه روو که گوایه ئه م فره موودانه هه ندیک نهینی رۆحیان باسکردوو! له کاتیکدا نه ک ته نها فره موده ش، به لکو قسه ی هاوه لان و تابیعین و زانایانی دیکه ش له مباره یه وه ده هیینه وه، گوایه ته نانه ت ئه مانیش هه ندیک له و (امر) هی خودا ده زانن، و له مباره یه وه زانیاریی پی به خشراوه!

لیره دا پرسیاره که ئه وهیه ئاخو ده ییت ئه و فره موودانه یان ئه و زانایانه له مباره یه وه به چی گه یشتین و چه نه یینه کیان بو که شف بوو ییت؟ بیگومان به وه دا که گه یشتن به نه یینی و ده سته و ته ی وه لام له مروه وه و له ناو بازنه ی ئاین و غه ییباتدا کاریکی مه حاله، ده که وینه به رده م ده قگه لیکه وه که پیموایه هه رکه سیک له ئاین و فیکرو زانست شاره زاییت، واته هه رکه سیک خاوه نی که میک هوشیاریی زانستی و مه عریفی ییت، بو ی ئاشکرا ده ییت که ئه و ده قانه به ره می وه هم و خه یالپلاو و بیرکردنه وه ی خورافین، و له ئاین و که لتوره کونه کانه وه ماونه ته وه!

به ناویانگترین و به ربلاوترین و متمانه پیکراوترین ته فسیری قورئان لای سه له فیه کان، واته لای ئه و جو ره زانا مسولمانانه ی گوایه زور سورن له سه ر ئه وه ی به پله ی یه که م بو قورئان خو ی بگه رینه وه، و به لای لیکدانه وه و بابه تی لاواز و یینه مادا نه چن، ته فسیری ئین که سیر، له م ته فسیره دا سه باره ت به لیکدانه وه ی ئه م ئایه ته ی تایه ت به رۆحه (٨٥ سورته ی ئیسرا)، باس و بابه تی سه یر به دی ده که ین، که هه یچ په یوه ندییه کیان به مه سه له که خو یه وه نیه! ((ئین که سیر ده لیت موفه سیره کان رای جیایان هه یه له سه ر وشه ی (رۆح) لیره دا، ده لیت یه که م رایان ئه وه یه که مه به ست رۆحه کانی به نی ئاده مه. که له راستیدا به س ئه م ته فسیره هه یه، هه ربویه بو چونه کانی دواتر هه موویان لاوازن: عه لی له ئه بو ته لحه وه، و ئه ویش له ئین عه باسه وه ده یگه رته وه که گوتویه تی: (وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ) ده لیت: رۆح فره شته یه که (الروح ملك)، واته مه به ست له رۆح لیره دا فره شته یه که!

سوه هیل ی ده لیت: مه به ست له (قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي) واته: له شه رعی ئه وه، واته چوونه ته ناویه وه (ناو باسوخواسه کانیه وه) و ئه وه شتان زانیوه، له به ر ئه وه ی هه یچ ریگایه ک بو زانیی ئه مه بوونی نییه نه به سروشت (طبع) و نه فه لسه فه، به لکو له ریگه ی شه رعیه وه ده سته خریت..

له پاشاندا سوه هیل ی ناکوکی نیوان زانایانی باس کردوو سه باره ت به وه ی رۆح بریتیه له (نفس) یان بابه تی تر... له کو تایدیدا ابن کثیر ده لیت: گوتم: خه لکی له ماهیه تی رۆح و ئه حکامه کانی دواون، و کتیبیان له و باره یه وه داناون، له باشتترین ئه و که سانه ش که له و باره یه وه قسه ی کردوو (حافظ ابن منده) یه له کتیبیکدا که بیستومانه له باره ی رۆحه وه.

له پراوتزدا نوسراوه (ابن قیم) له کتێبه کهیدا (الروح) سوودی لهم کتێبهی ابن منده بینوه.⁹

لێره دا ده پرسین: ئایه ئهوه راسته که سوهیلی ده لێت زانینی ماهیهتی روچ له ریگهی شه رعه وه دهسته بهر ده ییت؟! مه گهر قورئان کتێبی شه رعه که نیه که ده فهرمویت: روچ تابه ته به پهروه دگاره وه، و زانستیکی کهم نه ییت پیتان نه به خشاوه. مه گهر مه بهسته که ته واو پروون نیه که (إِلَّا قَلِيلًا) مه گهر که میک (له زانست)، مه بهست پی ئه وه یه که ئه وزانسته جیگای روچی تیدا نارێته وه و روچ ناگرێته وه، بو ئه وه که روچ بگرێته وه ده ییت پێشتر نه ینی دیکه ی گهره ش بگرێته وه!

ههروه ها چون ده ییت که سیکی وهک (ابن کثیر) باس له وه بکات که کتێبی زور له باره ی روچه وه دانراون، له کاتێکدا که به ده قی راشکاوی قورئان ناتوانیت هیچی له باره وه بزانییت؟! ده مه ویت ئه وه ش بلیم که ئه م ته فسیره بابته و لێکدانه وه ی زور سه یرتر و نامووتری تیدایه که من نه قلم نه کردن، له به رته وه ساغکه ره وه ی ته فسیره که ئه و گوته و لێکدانه وه ی ساغکردو ته وه و زور به یان لاواز ده رچوون! که سیکی نیه به رسیت: چون زیاتر له هه زار سال به سه ر نوسینی ئه م ته فسیره دا تپه یره که چی تازه ده زانییت که لایه کی لاوازه! چون تانیستا زانیانی موسولمانان وهک سه رچاوه یه کی سه ره کی و متمانه پیکراو بو ته واوی ده قه کانی ئه م ته فسیره یان پروانیوه؟!!

له پال ئه وه دا که ئه م لێکدانه وه بو روچ له گه ل قورئاندا ناگونجین، و باس له نه یینه کی شاراوه ده که ن که درکی پی ناکه ن، ری خوشکردن بوته و جو ره ته فسیر و لێکدانه وه، زه مینه بو خورافات و بابته ی بیینه ما خوشده که ن و کردوشیا نه، له هه مان کاتدا مرو ف به بابته گه لێکی بیهوده و بیینه ماوه سه رقال ده که ن که بابته جه وه ره یه کانی له بیرده به نه وه، بوار بو بایه خدان پیتان نا هیلنه وه یان که مده که نه وه.

باریینه سه ر یه کیکی دیکه له ته فسیره ناو دا ره کان، که یه کیکه له و ته فسیرانه ی زور به کار دیت، ئه ویش ته فسیره که ی (شوکانی) یه؛ (فتح القدير).

شه وکانی ده لیت: (({وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ} خه لکی جیاوازیان تیکه وتوو ه سه بارته به و روچه ی لێره دا پرسیا ری له باره وه کراوه، گوتراوه: ئه و روچه یه که کاروباری له ش ده باته یره که زیا نی ئه و ی پپوه به نه ده، زور به ی موفه سیره کانیش ئه مه یان گوتوو ه، (و هه لباژاردوو ه). فه راء گوتویه تی: روچ که مرو قی پی ده ژی، خودا هیچ یه کیک له دروستکراوه کانی خو ی نا گادار نه کردوو ه لپی، زانسته که شی نه داوه به هیچ یه کیک له به نه ده کانی، و فه رمویه تی (قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي) واته؛ ئپوه نایزان، گوتراویشه: ئه و روچه ی پرسیا ری له باره وه کراوه جبرئله، گوتراویشه؛ عیسا یه، گوتراویشه؛ قورئانه، گوتراویشه؛ فریشته یه که له فریشته کان که به مه زنی دروستکراوه، گوتراویشه؛ دروستکراوانیک وهک به نی ئاده م، شتی تریش گوتراوه که هیچ سود و به هایه ک له هیئانیاندا نیه، ئاشکرا که یان گوته ی یه که مه)).¹⁰

⁹- الإمام ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم، تحقیق، د حکمت بن بشیر بن یاسین، دار ابن الجوزي، ۱۴۲۱هـ، ج ۵، ص ۱۱۴-۱۱۷.

¹⁰- الإمام الشوکانه، فتح القدير، المتنی به وراج اصوله یوسف الغوش، دار المعرفة، بیروت، لبنان، ۲۰۰۸، ص ۸۳۹.

یه کیک دیکه لهو بابته تانهی لیره دا مایه هی له لویسته له سه رکردنه، کتیه که هی (ابن قیم الجوزیه) یه، به ناوی (الروح) هوه. وهک له ناوینشانه که وه دیاره کتیه که تاییه ته به باسوخواسی روه وه که دهیان ته وه ری بو داناوه، و له چه ندین لق و پوی باسوخواسی هم بابته ههستیاره نه زانراوه دواوه! له کاتیکدا که (ابن قیم) قوتابی (ابن تیمیه) یه، و یه کیکه له سه رچاوه سه ره کیه کانی سه له فیه کان، نهو سه له فیانهی گوایه به رده وام به دوا یه لگه ی به هیزو یه کلاکه ره وه له ناو قورئان و فرموده دا ده گه رین! و هه ره فرموده یه ک یان قسه و پیریاری هه ره زانایه ک له گه ل قورئان و جه وه ره ی نایندا یه کنه گرینه وه قه بوولی ناکه ن!

هم کتیه له چاپه نوپیه کهیدا قه باره که هی گه یشتووه ته (۶۰۰) لاپه ره! له باره ی بابته تیکه وه که به گوپره ی نایه ته که هی سوره تی ئیسراء بیت له باره ی روه وه، ته نانه ت یه ک دیری دروستیش له باره ی وه بوونی نیه و ناییت هه بیت، چونکه زانیاریه کی تاییه ته به خودا و هه ره تاییه ت به ویش ده می نیتته وه! به داخه وه لیره دا بواری نه وه مان نیه هیچ شتیکی لپوه نه قل بکهین، به لام دواتر له باسوخواسی سزای ناوگوردا بوی ده گه رینه وه.¹¹

ئیمام (ابن ابی العز الدمشقی) پیش له شه رحه ناوداره کهیدا بو یه کیک له به ناوبانگترین و پیروترین نهو کتیبانه ی باسی چونیه تی عه قیده و بیروباوه ری مروقی مسولمان ده که ن لای مسولمانانی سونه مه زه ب که به ئه مامی سوونه و جه ماعه به ناوبانگن، بابته تی سهیر و ناموی له باره ی روه وه ورژاندوه، وهک نه وه ی ده لیت: خه لکی که وتونه ته جیاوازییه وه؛ ناخو روه ده مریت یان نا؟ کومه لیکان ده لیت ده مریت چونکه نه فسه .... که سانیکی دیکه ش ده لپن روه کان نامرن چونکه بو مانه وه دروستکراون...¹²

یه کیک دیکه لهو شه رحانه ی له سه ره عه قیده ی طه حاوی کراوه، و هی نوسه ریکی تازه یه، و به شیوه یه کی تیر و ته سه ل راقه ی بابته تاکانی کردوه، له دوو بهرگی گه وه و به هه ردووکیانه وه له (۱۵۴۸) لاپه ره دا، هم نوسه ره ش له پال دوباره کردنه وه نه وه ی موفه سیره کان سه باره ت به نایه ته کی روه (۸۵ ی اسراء) و مه سه له ی روه گوتویانه، هه ندیک بابته تی دیکه ی سهیر و سه رنجراکیشی تیدایه؛ له ته وه ریکی هم بابته دا به ناوینشانی (اختلاف العلماء فی معرفه الروح)، واته؛ جیاوازی زانیان له باره ی زانیی روه وه، ده لیت:

((هه ندیک گوتویانه: له نایه ته که دا به لگه ی نه وه ی تیدانیه که خودا پیغه مبه ره که ی خوی له حه قیقه تی روه ناگادارنه کردوه، به لکو نه گه ری هه یه که ناگادری کردیت، و فرمانی پینه داییت که خه لکی ناگاداریکات، سه باره ت به زانیی هاتی کاتی روه ی دوایشدا هه ره نه میان وتوه، خوداش زاناره)).¹³

¹¹- ابن قیم الجوزیه، الروح، حقق مضمونه و خرجه یوسف عای بدیوی، دار ابن کثیر، دمشق - بیروت، الطبعة الثامنة، ۲۰۱۸.

¹²- ابن ابی العز الدمشقی، شرح العقیده الطحاویه، حقه وعلق علیه و خرج احادیته وقدم له الدكتور عبدالله بن المحسن التركي، شعيب الأرنؤوط، (۱-۲) دار الرسالة العالمية، دمشق، ط ۲، ۲۰۱۲، ص ۶۰۲-۶۰۳.

¹³- د. سعید عبداللطیف فودة، الشرح على العقیده الطحاویه، الأصلين للدراسات والنشر، القاهرة، ط ۳، ۲۰۱۷، المجلد الثاني، ص ۱۱۳۵.

ھەرۋەھا يەككە لەنوسەران، لەدوای ئەوھى (لەبارەى تەفسىرى ئايەتەكەى ئىسرائئەوھ (۸۵) باس لەوھ دەكات كە رۇچ نەينەو مەرۇف نازانئەت و چەند قسەيەك لەم بارەيەوھ دەلئەت: ((جا ئەگەر واتاى ئايەتەكە رېگىرئەت لەقسەكردن دەربارەى رۇچ، چۇن پاساۋ بھېننەوھ بۇ قسەى ھەندى لەزانايان لەسەر ئەم بابەتە، وھكو محەمەدى كورى نىسرى مروزی، وھ قازى ئەبو يەعلاى حەنبەلى و حافىز ئەبو عەبدوللاى كورى موندە كە كئېيىكى گەرەى داناوھ لەسەر (رۇچ و نەفس)... و كەسانى تىرىش. وھلامەكەشى ئەوھە: قسەى ئەو زانايانە بە خەملاندن و ئەقلى پرووت نەبووھ، بەلكو بەپېيى (دەقى شەرەى!) قسەيان كىردوھ، بەتايەتەش (فەرموودە!؟)، ئىبن تەيمىش دەلئەت: ((لەقورئان و فەرموودەدا شتېكمان دەستناكەوئە رېگىرى بكات لەمسولمانان كە قسە بكەن لەسەر رۇچ بەپېيى ئەوھى لەقورئان و فەرموودەدا ھاتوھ، نە لەخۇيدا و نە لەچۇنئەتەكانىدا، بەلام قسەكردن بەبئى زانيارى دروست نىيە)).¹⁴ پېم باشە لېرەدا ئاماژە بەوگوتەيەش بكەم كەدەلئەت: ((حەكىم و موتەكەلىمەكان و غەبرى ئەوانىش لەرونكردنەوھى حەقىقەتى رۇچدا كەوتونەتە جىاۋازىەكى گەرەوھ، تەنانەت گوتراوھ قسەكانيان لەم مەسەلەيەدا گەيشتوۋتە سەد قسە (سەد بۇچوون)).¹⁵ مەبەستى ئېمە لەباسكردنى رۇچ لېرەدا، و ھېنانى ئەولېكدانەوھ جىاۋازو نەشیاۋانەيە، و قسەكردنى زانايان بەشېۋەيەكى ناكۆك بە ئايەتەكەى رۇچ، و (...). شلكردنپان لەبارەى قسەكردن لەغەبەوھ، ئەوھەيە كە مەسەلەى گيانكېشان و ئەجەل و سزای ناوگورو كۆى ئەو بابەتەى پەيوەستەن بەو مانايەى ئەوھى مەرۇف لەژيانەوھ بەرەومردن دەگوازئەتەوھ، و كۆتايى بەژيانى دونيا و زىندويەتى جەستەى دەھېئەت لای ئاينەكان برىتتە لە (رۇچ).

كەواتە ھەركاتېك قسەكردن لەسەر رۇچ، كە بەگورەى دەقى قورئان نەينە و ھېچى لەبارەوھ نازانئەت رېگەى پېدريئەت، ئەوا بەئاسانى زەمىنەسازىي دەكرئەت بۇ قسەكردن لەبارەى چۇنئەتى رۇچكېشان، وراگەياندى سزاكانى ناوگور و بەرزەخ و كۆى ئەوبابەت و وردەكاربانەى پەيوەست بە دۇخى مردن و دوای مردنەوھ، بە باسوخواسى رۇزى قىامەتەشەوھ.

باسى دووھم: حەقىقەتى ئەجەل چىە؟

يەككى دىكە لەو بابەتەى كە بەدحالىبوون لەبارەيەوھ زۆرە، حەقىقەتى مردن و كۆتايپھاننى ژيانى مەرۇقى بەئراستەيەكى نەرىنى و نادروستدا بردوھ، برىتتە لەبابەتى ئەجەل. كۆمەلېك ئايەت لەقورئانى پېرۇزدا لە شوپن و سىياقى جىاجىادا ھاتوون كە وشەى (اجل)يان بەچەند مانايەكى جىاۋاز تىادا بەكارھاتوھ.

گىرنگىر شت سەبارەت بەم بابەتە ئەوھەيە كە ھەولى ماناكردنى وشە و چەمكى (اجل) بەدەين. ئەسفەھانى لەفەرھەنگە بەناۋبانگەكەيدا دەلئەت: { الأجل؛ المدة

¹⁴ - ئېلىياس بىلكا، عەقل و غەيب، لېكۆلئەوھەيەك دەربارەى سنورەكانى زانستى مەرۇف، وەرگېرانى كۆسار بەرزنجى، سەنتەرى زەھاۋى، ۲۰۱۶، ل ۳۰۶-۳۰۷.

¹⁵ - د. اشرف حزبى عبدالفتاح، قضية الموت بين الفلسفة و الدين و موقف العلم الحديث مفهما، المكتبة الأزهرية للتراث، ۲۰۱۶، ص ۴۲۷.

المضروبة للشيء؛{ واته ماوهیهکی دیاریکراوه بو شتیک (وَلْتَبْلُغُوا أَجْلًا مُّسَمًّى)(غافر: ۶۷) واته؛ بوئهوهی بگه نه کاتیکی ناوبراو (دیاریکراو).

دهشگوتریت: {دیننه موجل}؛ قهرزه کهی کاتی بو دیاریکراوه. {وقد أجلته}؛ نهجه لیکم (کاتیکم) بو دانا. {جعلت له اجلا}، بهو کاتهش که بو مروف دیاریکراوه دهگوتریت {أجل}. دهگوتریت {أجل، عبارة عن دنو الموت}؛ واته؛ نهجه له کهی نزیکبووهوه، وهک گوزارشتیک له نزیکبوونهوهی مردن.¹⁶

نهگه چهمکی (اجل) بهگویرهی ئهوهی دهدرینه پالی جیاوازییت، ئهوا له فزی (اجل) گه بهبی بهسترانهوه بهشتیکهوه (بهبی ئهوهی بدرینه پال شتیک) بهکاربهیتریت بهرههایی، ئهوا ئهو مانایهی بهزوری دهستیپشخهری دهکات بو گهیشتن بهزهینی مروف - بهتایبهت گه نه وشهیه لهکتیپی موته که لیمهکاندا باسکرا- مانای نهجهلی مردن (کاتی مردن) دهگهیهزیت)).¹⁷

((وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا)) {المنافقون، ۱۱} واته: خودا هیچ نهفسیک (کهسیک) دواناخات گه نهجه له کهی (کاته کهی) هات)).

ههروهها له ئایهتی ۴۳ی المؤمنوندا هاتووه: ((مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ))، واته له کاتی دیاریکراوو پیرادرای خویدا دیت.

پروابون به نهجه له به واجب داده نریت له بهرئهوهی بهشتیکه له پروابون به قهزاو قهدهر، پروابون به قهزاو قهدهریش یه کیکه له پایهکانی ئیمان. مهسه لهی قهزاو قهدهریش بوخوی زور ئیشکالاییه، بهتایبهت که زانایانی مسولمانان له کوون و نویدا بههوی ده فگه رای و حهرفیوونیا نهوه له خویندنهوه و لیکدانهوهی دهقهکاندا نه یانتوانیهوه به نه نجامیکی روشن و قهناعه تپیکه بگه. ده لاین هه مووشتیک له ژیر ویست و مه بهستی خودادایه، واته له ژیر دهسهلات و ویستی قهزاو قهدهری خودادایه و هه خویه تی پیری هه مووشتیک ده دات ((وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ)) (ویستتان ناییت مهگه خودا بیهویت). واته ده بییت خودا له سه ره تادا ویست و ئیرادهی هه بییت پاشان ژپوه ده بنه خاوه نی ویست، واته هه موو کار و کرده وه یهک خودا نه نجامی ده دات؛ به لام له هه مان کاتیشدا ده لاین مروف له کرده وهکانی بهرپر سیاره به باش و خراپانه وه! به لام هه تا خودا پیرار نه دات و ویستی له سه ره بییت به نده ناتوانییت هیچ بکات.

که واته لیره دا له یه ککاتدا خودا و به نده ههردووکیان بکه ره کهن. یان ده بییت بلاین خودا به چه شتیک بکه ره و مرو فیش به چه شتیک دیکه! دیاره هوکاری نه ..... ئه وه یه که کو مه لیک ئایهت له قورئاندا هه ن سه بارهت به قهزاو قهدهر که هه ندیکان کرده وه کان بو خودا ده گه رینه وه، هه ندیک کی دیکه شیان بو به نده! واته ئه و ئایه تانه ی باسی قهزاو قهدهر ده کهن ده بن به دوو کو مه له و دوو جو ری دژ به یه ک!

¹⁶ - العلامة الراغب الأصفهاني، مفردات ألفاظ القرآن، تحقيق صفوان عدنان داوودي، دار القلم، دمشق، ط 5، 2011، ص 65.

¹⁷ - د. اشرف حزبي عبدالفتاح، قضية الموت بين الفلسفة والدين و موقف العلم الحديث مفهما، المكتبة الأزهرية للتراث، 2016، ص 395.

خو ناکریت ئەم بابەتە ئاوا بەهەلواسراوی و دژبەیهکی بمیڤیتەوه، گەرچی زانیان هېشتووپیانهتەوه. لەراستیدا حەقیقەتی مەسەلە ی قەزاو قەدەر بریتیه لەوه که خودا زانستی بەشنتەکان هەیه، و پێش پروودانیان ئاگادریانە، لەهەمان کاتدا دەسەلاتیشی بەسەریاندا هەیه. واتە کاتێک بەندەیهک خراپەیهک دەکات خودا پێش ئەوهی بیکات دەزانیت که ئەو مرووفە ئەو کارە خراپە دەکات، دەشتوانیت ریگری لیبکات بەلام نایکات.

کەواتە قەزاو قەدەر سەلمینەری دوو سیفەتی خودایە که (علم) و (قدرة)ن، ئەمە لەلایەکەوه لەلایەکی دیکەشەوه بۆ ئەوهیه مرووفەکان هەست بە نامادەیی و چاودیری خودا بکەن بەبەردەوامی. ئەگەرنا خودا ویستی ئەو کردەوانە ی نیه که مرووف دەیانکات، بەلکو مرووف بۆخوی دەیانکات و ئازادە لەئەنجامدانیاندا بەباش و خراپیانەوه، ئەگەرنا تەکلێف و سزا و پاداشت سودی نەدەبوو!

قورئانی پیرۆز لەشوینیکدا مەبەست و حکمەتی قەزاو قەدەری جوان روونکردووەتەوه که بریتیه لەهەردوو ئایەتی {٢٢} و {٢٣} ی سورەتی {حەدید} : ((مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾)) واتە؛ بەلایەک لە زهوی و لەخوتاندا پروونادات که لەکتییدا نەبیت (نەزانراو نەبیت) پێش ئەوهی دروستی بکەن (ئەنجامیان بدەن)، ئەوهش لای خودا ئاسانە، بۆئەوهی خەم نەخۆن بۆئەوهی لەکیستانچووه، دلخۆشیش نەبن (لەرادە بەدەر؛ که بیتهمایە ی خۆاینگۆران) بەوهی که پیتان دراوه، خوداش هیچ کهسیکی لەخۆرازی و فیزکەری خۆش ناویت).

مەبەستەکه پروونه و بریتیه لەوهی پروداوهکان زانراون و لەژێر دەسەلاتی خودادان، دەسەلاتی خوداش بۆئەوهیه کاتێک توشی بەلا و ناخۆشی دەبن خەفەت نەخۆن، و بلین دیارە خودا ویستی وابوو و بەمەش ئارام بن، لەبەرامبەریشدا که توشی نەخۆشی و دەولەمەندی بوون خوتان لی نەگۆریت، وه بزائن؛ خودا دەتوانیت لیتانی بستینیتەوه و ئاگاشی لیتانە، که ئەمەش لەفیز و غرور و تەکەبور و بەسوکسەیرکردنی هەزاران و داماوان دورتان دەخاتەوه.

کەواتە قەزاو قەدەر لەپال دەرخستنی چەند سیفەتیکی خودادا، لایەتیکی دەروونی گرنگیشی هەیه، هەروەها دەبیت ئەوهش بزائن که هەمیشە لەئایەکاندا شتانیکی هەن دەبیت لەبەندەکان بشاردرینەوه و بەنەزانراوی بمیننەوه، چونکه یهکیک لە تاییهتەندیەکانی ئاین بوونی نەبیتی و نەزانراوه، بۆئەوهی مرووف لەبەرامبەریدا هەست بە سەرسامی و لەهەمان کاتدا نەزانایی و بێدەسەلاتی یان کهم دەسەلاتیش بکات، قەزاو قەدەریش لەم جوړه پابەتانهیه، هەربۆیه بەروالەت لەنیوان قیستی خودا و مرووفدا دیت و دەچیت و وهک مەتەل دیتەبەرچاو.

بابگەریننەوه بۆ مەسەلە ی ئەجەل، سەبارەت بە شوینەوارەکانی پروابوون بەئەجەل، گەر تەماشای بکەن، لەپال بوونی لایەنی ئیجابیدا، چەند لایەتیکی زیگەتیغیشی هەیه، که وهک دیارە لای مسولمانانی تەقلیدی و پروکەشگەرا هەمیشە لایەنە زیگەتیغەکان کاریگەرییان هەیه و هەستیان پێدەکریت، که بریتین لە (فەرامۆشی) بۆنمونه، وهک دەبینین زۆریک لە مسولمانان خویان لە بەلاو نەخۆشی و کارەسات ناپارێزن بەبیانوی

ئەجەلەۋە، كە گۈايە ديارىكراۋە و يراۋەتەۋە، ئەگەر يىرارىيىت توشى نەخۇشىيىن يان توشى بەلابىن ئەۋا ھەر توشىياندەبىن، خۇمان يىرارىيىن يان نا!؟

ھەرۋەھا سەبارەت بە دانانى بەرنامە بۇ ئايندە و ھەۋلدىن بۇ ھېنانەدى خوليا و خەۋنەكانمان، لەم بارەيەشەۋە دەلېن خۇماندوۋكردنى زۆرى ناۋىت، چىمان لەناۋچاۋان نوسرايىت ھەرئەۋەيە!

ھەرۋەھا زۆرچار مسولمانان، لە ھۆكارەكانى مردنې خەلكىدا توشى دودلى و ىرارىيى دەبن، بۇنمۈنە كەسىك دەكوژىت، ھەندىكىان دەلېن ئەجەلى ھاتبوو، قەدەر وابوو دەبۈايە بكوژىت، ھەندىكى دىكەشيان دەلېن نەخىر وانىە خەتاي بكوژەكەيە. يان كاتىك كەسىك بەرووداۋى ئۆتۆمىل بۇ نمۈنە گيان لەدەستەدات ياخود بەخنكان يان تەناتە بەنەخۇشىش.... تادا!! كە ئەم ھەلوپستەش لەلايەكەۋە بوونى ھۆكارەكان فەرامۇش دەكات، لەلايەكى دىكەۋە تاۋانباران پىشان دەدات، لەھەمان كاتدا تاۋانەكانىش دەداتە پال خودا!!

بوونى ئەجەل جۆرىك لەترس و تۇقىنىش لاي مروڧ دروست دەكات، چونكە چاۋەرىيى ئەجەل دەكەين بمانمىنىت نەك ھۆكارەكانى ۋەك پىرى و نەخۇشى و .... تادا، ۋەك ئەۋەى ئەجەل فرىشتەيەكى دىرەندەيىت (ھەرچەندە دىرەندەش بۇ فرىشتە ناگونجىت!) ھەمىشە لەبۇسەدايىت بۇمان، تىلايەكى بەدەستەۋەيىت، و كاتىمىرىكى لە مەچەكدايىت، بەردەۋام سەيرى كاتىمىرىكەى دەستى بكات ئاخۇ نەگەيشتەۋەتە سەر فلانە چركە بۇئەۋەى فىسارە كەسى ديارىكراۋ لەۋ چركەيەدا بكوژىت و تىلاكە بەسەرىدا بكىشىت!

سەبارەت بە ئەجەل موعتەزىلەكان دەلېن، ئىمە ئەۋەمان قەبۇلە و يروامان پىيەتى كە مەرگى ئاسايى مروڧقەكان بەھۆى ئەجەلەۋەيە، بەلام مەرگىك بەھۆى كوشتنەۋەيىت ئەجەل نىيە، واتە خودا ھۆكار نىە بەلكو بكوژەكە ھۆكارى مردنەكەيە! ديارە موعتەزىلەكان بەۋەدا كە بەراۋرد بە ئەھلى سوننە و جەماعە ئەقلانى بوون، تۈانىۋيانە تارادەيەك كىشەكان پروون بكەنەۋە.

جېي خۇپەتى لېرەدا ھەلوپستەيەكىش لەسەر فەرموۋدەيەك بكەين كە لەم پروۋەۋە زۆر باۋ و بلاۋە و ئىشكالىيەتى گەرەى لەمبارەيەۋە دروستكردوۋە. برىتيە لە فەرمودەى چۈارەمى ئەۋ چل فەرمودە تاييەتەى كە ئىمامى نەۋەۋى جىيايكدونەتەۋە، و بەچل فەرمودەكەى نەۋەۋى (الأربعون النووية) بەناۋبانگە، ۋچەندىن راقە و لىكدانەۋەى لەسەرە. ئەمەش ھەندىك لە دەقەكەيەتى ((إن أحدكم يجمع خلقه في بطن أمه أربعين يوماً نطفة، ثم يكون علقة مثل ذلك، ثم يكون مضغة مثل ذلك، ثم يرسل إليه الملك فينفخ فيه الروح ويؤمر بأربع كلمات: بكتب رزقه، وأجله، وعمله، وشقي أو سعيد.)) بوخارى و موسلىم گىراۋيانەتەۋە. واتە ((ھەريەكك لەئىۋە لەسكى دايكىدا چل رۆژ ئاۋە {واتە بەئاۋىتى دەمىنىتەۋە}، لەپاشاندا چل رۆژى تر بەپارچە خۇيى، پاشان دەيىتە پارچە گۆشتىك ۋەك ئەۋە (و لەماۋەى چل رۆژدا) ئىنجا خودا فەرمان بەفرىشتەكان دەكات رۇحى بكاتەبەر، ھەرۋەھا چۈار شتى بۇ بنوسىت، رزقەكەى، ئەجەلەكەى، و كارەكى، و بەدبەخت يان بەختەۋە...))

ۋاتە گۈايە دۋاى تىپەرىنى سى چل رۆژى كە دەكاتە سەدوبىست رۆژ، يان چۈار مانگ، ئىتر ئەۋ كۆرپەلەيە رۇحى بەبەردا دەكرىت، دۋاترىش فەرمان بەفرىشتەكە

ده کریت دواي ئه وهی رۆحی به بهردا ده کات، که ئه و چوارشته بنوسیت. سهیر له وهه دایه ئه وهی که له ناو بیروباوه ره میلییه گشته که دا باوه که چاره نوس له سهیر ناوچه وانی مروف ده نوسریت، له فرموده دهیه کی سه حیددا هاتوو، یه کیک له زانا ناودار و متمانه پیکراوه کانی ئیسلام له راقه ی ئه م فرموده دهیه قه در و ئه جه لدا هیئاویه تی.¹⁸

یه کیک له سه له ف گوتویه تی: هیچ شتیك هینده ی نوسراوی پیشوه ختی (قه در) چاوه کانی نه خستوته گریان. سوفیانیس به یه کیک له پیاوچا کانی گوتوو: ئایه زانستی خودا له باره ی تو قه ت تو ی خستوته گریان؟ ئه و پیاوه ده لیت: وایلیکردوم هه رگیز دلخۆش نه بم. سوفیان ده گریا و ده یگوت: ده ترسم له کاتی مردنمدا ئیمانم لیزه وت بکریت.¹⁹

له هه مووی گرنگر لێره دا سه باره ت به بابه تی قه زاو قه در، ئه وهیه که زانایانی ئیسلام له باره ی ئه وه وه ناکوکن که ئاخۆ قه در یه کیک له پایه کانی ئیمان یان نا؟ لێره دا زۆریه ی زانایانی گروه ئیسلامیه کان ئه وه ره تده که نه وه که یه کیک بیت له پایه کانی باوه ر ((قسه کردن سه باره ت به وهی ئیمان به قه در پایه ی شه شه م بیت له پایه کانی ئیمان، بابه تیکی هه له به ستراوه له ئایندا (واته بیدعه یه)، به لگه هیئا نه وه ش بو فرموده ی ئاحاد له م بواره دا زۆریه ی زانایانی گروه کان ره تیده که نه وه، له به رنه وه ی له باشترین حاله تدا ته نیا گومان ده به خشین که له مه سه له ی بیروباوه ردا گومان ره تکراره یه)).²⁰

نوسه ری کتییی (مسائل القدر في القرآن الکریم) سه رنجیکی دیکه ی گرنگ ده خاته روو و ده لیت: ((ئه شعهریه کان ده لێن: خهلق {واته دروستکردنی کرده وه کان و پریاره کانیا ن} تابه ته به خودای بیگه ردی بالآوه، ئه نجامدانه که شی تابه ته به به نده کان (إن الخلق لله سبحانه و تعالی، والکسب للعبد)، ئه مه ش بابه تیکی ناروون و نامه فهومه، به لکو به تالی و پوچی که ی ئاشکرایه، له و رووه وه که ئه گه ر توانا که هی دروستکردنی خودا (و به ره می ئه و بیت)، له کاتی ئه نجامدانی کاره که داو ئیراده که ش هه ر دروستکراو و به ره می خودا بیت، که واته چی له (کسب؛ کارکردنی به نده) ده مینیتته وه، جگه له ناوی بیئاوه رووک؟ به هو ی لاوازیی ئه م گریمان و بوچونه شه وه؛ له لاوازیدا نمونه ی پی هیئاوه ته وه و گوتراوه؛ اضعف من کسب الأشعری.. لاوازتره له و که سب کاره ی به نده که لای که سی ئه شعهری بوونی هه یه.²¹

باسی سه یه م: گیانکیشان و بابه ته کانی

سروشتی ئاین بوخۆی به چه شنیکه که ده یه ویت هه موو کارو کرده وه و جووله و چالاکییه کی نه ک ته نیا مروقه کان، به لکو دیارده کانی گه ردونیش، بوخۆی بگه رینیتته وه، واته هه موو کرداریک به گشته ی بداته پال خۆی. ئه م بابه ته له ئایندا یه کیکه له بابه تانه ی که ده خوازیت گه وره یی و ده سه لاتی ئاینی لێوه ئاشکرا بکریت. خودا له قورئاندا دیارده

¹⁸ - المحافظ ابن رجب المنبای، جامع العلوم والحکام في شرع خمسين صوثيا من جوامع الکام، تحقیق احمد سالم، دار الغد الجدید، مصر، ۲۰۰۵، ص ۷۸

¹⁹ - هه مان سه رچاوه : ل ۸۱

²⁰ - باباعلی الشیخ عمر القرداغی، مسائل القدر في القرآن الکریم، مکتب التفسیر، اربیل، ۲۰۰۹،

ص ۲۲

²¹ - هه مان سه رچاوه، ل ۴۳ .

سروشتيه كان دەداتە پال خۆي، لەنموونەي بارىنى باران، و جوولەي ھەورەكان، و جوولەي ئەستېرەكان، و دروستکردنى مندال و... زۆر بابەتى تر.

ئەوھى كە لېرەدا لەمەزىاتر جېي سەرنجە ئەوھەيە كە ئەگەرچى خودا زۆربەي جار ئەم دياردەو روداوانە راستەوخو لەقورئاندا دەداتە پال خۆي، بەلام ھەندىكىشيان دەداتە پال فرېشتەكان. بەتايبەتېش لەفەرمودە سەحىحەكانى پېغەمبەردا (د.خ)، زۆربەي شتەكان دراونەتە پال شتەكان.

كەواتە ئېمە لېرەدا يان دەيىت ئىرادەي ئىنسانەكان و ھۆكار و ئامرازەكان و راستىيە زانستى و واقىيەكان بخەينەلاو، يان دەيىت بەجۆرىك لەجۆرەكان ھەولى تەئويلکردنى ئەو بابەتانە بەدەين.

ديارە گيانكىشان يەكېكە لەو بابەتانەي كە قورئانى پېرۆز بە راشكاويى داويەتپە پال فرېشتەيەكى تايبەت كە بەفرېشتەي مەرگ (ملك الموت) مەشھورە، لای خەلكېش بەناوى (عيزرائيل) ھەو ناسراو.

((قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلِكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾)) {السجدة- ١١}. واتە: بلى فرېشتەي مەرگ دەتانمىزئېت كە ئېوھى دراوئەتەدەست (واتە ئەوکارەي بوئېوھ پېسپېردراو) بۇلای پەروەردگارتان دەگەپىزئېتەو)).

لېرەدا بابەتەكە ديسان دەگەپىزئېتەو بۇ مەسەلەي قەزاو قەدەر، سەبارەت بەوھى ئايە ئەوھ ھۆكارەكانى كوشتن و لەناوبردنى مروڤە، واتە ھۆكارەكانى مراندنى مروڤن، كە دەبنە ھۆي مردنى، يان ئەو مردنە بەبى فرېشتەي مردن مەحالە يېتەدى. واتە گەر فرېشتەي مردن نەبوايە، مروڤ ھەرگىز نەدەمرد، و ھېچ ھۆكارېك ھەرچەندە گەرە و سەخت و كاريگەرىش بوايە نەيدەتوانى مروڤ بمرىزئېت، و كۆتايى بەژيانى بوپىزئېت!!

لەو پروانگەيەوھ كە مردن كۆتايى بە ژيانى مروڤ دەھيىزئېت، وبەرەو نەمانى دەبات، دەيخاتە دۆخېكەوھ كە ئىدى ھېچ ئىرادە و دەسەلاتېك و توانا و جولەيەكى نامىزئېت. لەھەمان كاتدا 'لەبەرئەوھش كە جەستەي لەناودەچېت، و تەنيا پروڤەكەي دەمىزئېتەوھ وھ كە پروڤىش سەر بەجىھانى پروڤ و مېتافىزىكە، ئەو جىھانەش نەزانراوھ و تايبەتە بەخوداوھ، و مروڤ ھېچى لى نازاىت و دەسەلاتىشى بەسەرىدا نى، لەبەر سەرجم ئەو ھۆكارانەيە، كە مردن بەفرېشتەيەك سپىرېردراوھ كە لەلايەن خوداوھ ديارىكراوھ، واتە بابەتى مردن كراوھ بەباتېكى تايبەتى غەيبى و خودايى و ئاينى.

لەھەمان كاتدا بوونى ئەو فرېشتەيە، مايەي مەترسىيە، و يەكېكە لەو بابەت و ھۆكارانەي ترس و تۆقىن بۇ بابەتى مردن دروستدەكات، بىرکردنەوھى ئەم ترسەش دەيىتە ھۆكار بۇ ئەنجامدانى چاكە و دوركەوتنەوھ لە خراپە، و بايەخدانى زياتر بە بابەتە ئاينى و غەيبىيەكان.

ئەوھى بەبابەتى (گيانكىشان) بەناوبانگە، لەراستىدا (گياندان) يان (گيانەلا) ياخود (گياندەرچوون)ە. واتە ھۆكارېك لەئارادا نى بۇ كېشانى ئەو گيانە يان ھېنانەدەرەوھى لەجەستە. بەلكو ئەوھ دۆخېكى جەستەي مروڤە كە بەھۆي نەخۆشېيەوھ يان ھەر ھۆكارېكى دىكە، توانا و ژيانى لەدەستدەدات. واتە حالەتېكى جەستەيە كە تېيدا بەر زەبرىك يان ھۆكارېك دەكەوېت يان روبەروى نەخۆشېيەكى سەختى كوشندە دەيىتەوھ كە بەرگەي ناگرېت، و كۆتايى بە زىندوئېتەكەي دەھيىزئېت. ئەم كۆتايىھاتنى ژيانى

جەستەيەش، يان مردنى مروۋقەكەش بەھۆي لەكاركەوتنى دل و مېشكەو بەئەنجام دەگات.

بەگوزارشتىكى دىكە، ئەوھى لە فەرھەنگى ئاينىدا بە ئازار و نارەھەتى گيانكىشان دادەنرېت. لەراستىدا ئازار و نارەھەتى نەخۇشىيەكە يان ھۆكارىكە كە كۆتايى بەژيانى جەستە دەھىنېت، ھاوشىيە بوونى ھەر ئازارىكى دىكە پېشووخت، بەلام جياوازيەكە لېرەدا لەوھدايە كە ئازار و نەخۇشىيە و زىانەكانى دىكە كەپېشتەر بەر جەستە كەوتوو، نەگەبشتووتە رادەپەك كە ئەوھندە بەھىز بېت دل و مېشكى خاوەنەكەى بەرگەى نەگرن، ھەربۇيە ئەو مروۋقە بە زىندويەتى ماووتەو تا لەكۆتايىدا توشى نەخۇشىيەكى يان روداويك بوو كە بەرگەى نەگرتوو، و بەرەو مردنى بردوو.

لېرەشەوھىە كە مردنى جەستەو بەرگەنەگرتنى لەبەرامبەر نەخۇشى يان روداو و ھۆكارى دىكە، بەزۆرىي لە بەسالچواندا روودەدات، چونكە جەستەيان بەرگرى كەمدەبېتتەو، بەوھدا كە جەستە بوخۆي تەمەنېكى ديارىكراوى ھەيە كە يەكسانە بەتەمەنى مروۋق خۆي.

لېرەدا دەپرسىن: گەر دەرچوونى ئەو رۇحە يان ھىنانە دەرەوھى تايپەتە بە فرېشتەى گيانكىشان و كاتى ديارىكراو (بەئەجەلەو) بوچى ئەو فرېشتەيە بەزۆرى لەتەمەنى بەسەلاچووندا گيانى مروۋقەكان دەكېشىت، يان بوچى ئەجەل و كاتى ديارىكراوى مردنيان، و مىقاتكردنى كاتژمېرى دەستى عىزرائيل، ھەر دەكەوېتە سالانى كۆتايى تەمەنى مروۋقەكانەو؟!!

خاوەنى شەرھەگەرەكەى تەحاوى، دەلېت: (حَيْتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ) واتە؛ رۆژىك كە بە(ملك الموت) دەگەن، ھىچ پروادارىك نىە كە رۇحى بكېشىرېت و سەلام لەو فرېشتەى گيانكىشانە نەكات، ئەم تەفسىرەش ھەك فەرموودەيەكى سەحىح لە ..... ھىناو.²² ئەم دەقە لەئايەتى ٤٤ى سورەتى (احزاب) دا ھاتوو، (حَيْتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ) واتە؛ سلاوى خودا بو پرواداران كاتىك پېدەگەن برىتتە لە (سلام) واتە اسلام عليكم)). بەروونى ديارە كە ئەم گوتەيە لە قىامەتتەيە.

((ابن كثير)) لەتەفسىرەكەيدا دەلېت: واديارە مەبەستەكە – خوداش زانارە- ئەوھىت كە – سلاوكردنيان (حَيْتُهُمْ)، واتە: لەخوداى بەرزەوھە كاتىك پېدەگەن برىتتە لە (سَلَامٌ)، واتە ئەو رۆژەى سلاويان لېدەكات ھەك دەفەرموېت: ((سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿٥٨﴾)) {يس / ٥٨}.

قەتادە پېي واىە كە (سَلَامٌ) سلاو لەيەكترى دەكەن كاتىك بەخودا دەگەن لەرۆژى دوايىدا. (عبدالرزاق بەسەنەدىكى سەحىح ھىناويەوتى كە بە دەرىپىنى (تحية اهل الجنة؛ السلام) (سلاوكردنى ئەھلى بەھەشت؛ السلام)ە. ابن جرير (گوتم) (ابن كثير دەلېت): بەم گوتەيەى خوداش بەلگەى پېدەھىنرېتتەو، (دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَحَيْتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ) {يونس / ١٠}. واتە؛ (نزاكەيان تېيدا (لەبەھەشتدا) برىتتە لە (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ))

²² - د.سعيد عبداللطيف فودة، الشرح الكبير على العقيدة الطحاوية، المجلد الثاني، ص ١١٢٢.

جۆرى سلاو كوردنە كەشيان تېيدا (سلاّم) ە. لە كۆتايى ئايەتە كەشدا دەفەر مويت؛ (وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا) ؛ پاداشتىكى بەررىشى بۇ ئامادە كوردون. (يعني؛ الجنة) واتە لە بەھەشتدا. ²³ واتە تەفسىرى ئايەتە كە زور پروونە كە مەبەست پىي رۇژى قيامەتە، بەتايەتيس كە بە (وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا) كۆتايى ھاتووه.

سەرچاوه كان

- ۱_ الدكتور زكريا إبراهيم ، مشكلة الحياة، دار مصر للطباعة.
- ۲_ بهختيار ەلى، چىژى مەرگدۆستى، ۲۰۱۱، ئەندىشە بۇ چاپ و بلاو كوردنەوه.
- ۳_ ئەدۇنىس، شوناسى تەواونە كراو (داهېنان، ئاين، سىياسەت، سىكس)، و/ نەوزاد ئەحمەد ئەسوھد، لە بلاو كراو ەكانى پاشكۆي رەخنەى چاودىر، ۲۰۰۸.
- ۴_ عبدالرحمن بدوي، الموت والعبقريّة، دار القام، بيروت، ۱۹۴۵.
- ۵_ د.مجد كەمال، ئۆنتۆلۇژى بنەرەتى بوونى مروّف، يانەى قەلەم، چاپى سىيەم.
- ۶_ الدكتور زكريا إبراهيم، مشكلة الإنسان، دار مصر للطباعة.
- ۷_ د.احمد مجد عبدالخالق، قلق الموت، عالم المعرفة، الكويت، ۱۹۸۷.
- ۸- الإمام ابن كثير، تفسير القرآن العظيم، تحقيق، د حكمت بن بشير بن ياسين، دار ابن الجوزي، ۱۴۳۱ھ، ج ۵.
- ۹- الإمام الشوكانه، فتح القدير، المتنى بە وراجع اصوله يوسف الغوش، دار المعرفة، بيروت، لبنان، ۲۰۰۸.
- ۱۰- ابن قيم الجوزية، الروح، حقق مروضه و خرجه يوسف عاي بدوي، دار ابن كثير، دمشق - بيروت، الطبعة الثامنة، ۲۰۱۸.
- ۱۱- - ئىلياس بىلكا، ەقل و غەيب، لىكۆلىنەوه يەك دەربارەى سنورەكانى زانستى مروّف، وەرگىرانى كۆسار بەررنجى، سەنتەرى زەھاوى، ۲۰۱۶.
- ۱۲- د. اشرف حزبي عبدالفتاح، قضية الموت بين الفلسفة و الدين و موقف العلم الحديث مفهما، المكتبة الأزهرية للتراث، ۲۰۱۶.
- ۱۳- المحافظ ابن رجب المنباي، جامع العلوم والحكام في شرع خمسين صوثيا من جوامع الكام، تحقيق احمد سالم، دار الغد الجديد، مصر، ۲۰۰۵.
- ۱۴- باباعلي الشيخ عمر القرداغي، مسائل القدر في القرآن الكريم، مكتب التفسير، اربيل، ۲۰۰۹.
- ۱۵- د.سعيد عبداللطيف فودة، الشرح الكبير على العقيدة الطحاوية، المجلد الثاني.